

опредѣлили да служатъ по редъ, сир. три седмици на рѹмѣнскій и една на славянскій языкъ. Двѣ години послѣ освобождението, при силното упорство на власитѣ, бѹлгаретѣ почнали да четатъ отъ дѣсната страна славянски, поставили още единъ священникъ и днесъ сж двама священници бѹлгаре и единъ влахъ.

1864 год. Станимашското училище. Въ този градъ самитѣ грѣци сж заставили бѹлгаретѣ да си отворятъ бѹлгарско училище и да се отдѣлятъ отъ тѣхъ.

Тукашнитѣ грѣци, отъ които мнозина сж станали еллински подданници, на всяка стѣпка се подигравали съ бѹлгаретѣ, като ги наричали варвари, дебелоглавци и прч. Нѣкои отъ бѹлгаретѣ били заставени да извадатъ и чадата си изъ грѣцкитѣ училища и да ги испрататъ въ Пловдивското бѹлгарско училище, а тѣ сами всяка година отивали въ Пловдивъ за празника св. Кирилъ и Методий, както и на испита при бѹлгарското училище и като виждали напредъка на бѹлгаретѣ въ послѣдния този градъ, и тѣ рѣшили да си отворатъ бѹлгарско училище. Предначинателитѣ на дѣлото били Х. Христовуль Димовъ, Х. Констант. М. Сирака, Х. Никола, Примо Стратиевъ, Дѣлчо Червенли и дядо Тяно Катранджи. Послѣдния е битъ нѣколко пѣти отъ грѣцитѣ и еднашъ съ коршумъ ударенъ, защото ги много нападалъ.

Въ тѣзи година, тѣ повикали Неша П. Брайкова, който билъ учитель въ св. Троицеското училище въ Пловдивъ, поставили го въ една стая на църковния дворъ, събралъ десетина ученици и дълго врѣме съ тѣхъ прекаралъ, понеже всичкитѣ бѹлгаре не се рѣшавали да испрататъ дѣцата си, тѣй като грѣцкитѣ ученици постоянно хвъртали камъне презъ прозорцитѣ и гонили бѹлгарскитѣ ученици.

Грѣцитѣ за да препятствуватъ още повече въ предприятието на бѹлгаретѣ, тѣ поставили и грѣцки учитель въ сжщата стая. На скоро била заправена църквата св. Троица, искарали стѣнитѣ, нѣ като узнали грѣцитѣ че въ нея ще се чете и бѹлгарски, направили едно смущение, градението било напуснато, и грѣцигѣ за- владѣли църквата.

До края на учебната година числото на бѹлгарскитѣ ученици се въскачило на 30, нѣ грѣцкитѣ интриги заставили Н. П. Брайкова да напустне Станимака.

1868 г. Айтоското училище. Тукъ както и въ Ямболъ гражданитѣ сж били опоеени и омаяни съ грѣцизмъ повече даже и отъ сливенци, и за по-дълго врѣме сж считали себе Омирови